

Nr 163.

Av herr **Persson** i Stockholm **m. fl.**, om *höjning av elevstipendierna vid de centrala verkstadsskolorna.*

När verkstadsskolorna för arbetslös ungdom startades år 1936, fastställdes ett högsta stipendiebelopp, som skulle utgå med 60 kronor per månad och elev. Men vid föregående års riksdag fastställdes stipendierna till ett högsta belopp av 45 kronor per månad.

Denna försämring av stipendierna hindrar i stor utsträckning elever från fattiga och medellösa hem från att komma in vid verkstadsskolorna för att lära sig ett yrke och därmed för framtiden skaffa sig utkomstmöjligheter. Detta hinder ökar i omfattning, allt efter som penningvärdet sjunker.

För närvarande pågår ju en livlig diskussion om förflackningen bland ungdomen. Det ena välmenande förslaget efter det andra om åtgärder för att åstadkomma bättre förhållanden framföres. En av de mest effektiva åtgärderna torde dock vara att bereda ungdomen möjligheter till en god yrkesutbildning. Till dessa möjligheter hör också att bereda eleverna sådana ekonomiska betingelser, att de inte av sitt ekonomiska läge tvingas avstå från utbildningen och så att de inte alltför mycket tyngas av ekonomiska bekymmer under utbildningstiden. Detta är särskilt nödvändigt, när det gäller elever vid de centrala verkstadsskolorna, där ju utbildningstiden är relativt lång.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställa undertecknade, att riksdagen för sin del måtte besluta att elevstipendierna vid de centrala verkstadsskolorna skola vid första årskursen utgå med 60 kronor i tredje, 40 kronor i andra och 20 kronor i första behovsgraden, vilka belopp vid två-årig eller längre kurs efter första läsåret höjas med 5 kronor per månad.

Stockholm i januari 1942.

Set Persson.

H. Hagberg.

K. Senander.